

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Planul milei

Vârstnicul James R. Rasband
din Cei Șaptezeci

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Domnul este milostiv și planul salvării întocmit de Tatăl nostru Ceresc este, într-adevăr, un plan al milei.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonder-

Invitația unui profet

Anul trecut, în aprilie, la scurt timp după vestea minunată că Biserica a achiziționat Templul Kirtland, președintele Russell M. Nelson ne-a invitat să studiem rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland, consemnată în secțiunea 109 din Doctrină și legăminte. Rugăciunea de dedicare, a spus președintele Nelson, „este un ghid privind modul în care templul ne împuternicește, pe dumneavoastră și pe mine, să facem față încercărilor vieții în aceste ultime zile”.

Sunt sigur că studiind secțiunea 109 ați dobândit cunoștințe care v-au binecuvântat. În această seară, vă împărtășesc câteva lucruri pe care le-am învățat în timp ce am dat curs invitației profetului nostru. Calea dătătoare de pace pe care m-a condus studiul meu mi-a adus aminte că Domnul este milostiv și că planul salvării întocmit de Tatăl nostru Ceresc este, într-adevăr, un plan al milei.

Misionari nou chemați care slujesc în templu

După cum probabil știți, „misionarii nou chemați sunt încurajați să primească înzestrarea în templu cât mai curând posibil și să meargă la templu cât de des permit circumstanțele”. Odată înzestrați, ei „pot sluji în calitate de lucrători în templu... înainte de a începe slujirea în misiune”.

Timpul petrecut în templu înainte de a merge la centrul de pregătire a misionarilor (CPM)

ful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this

poate fi o binecuvântare minunată pentru misionarii noi pe măsură ce învață mai multe despre legămintele din templu înainte de a împărtăși lumii binecuvântările acelor legămintele.

Dar, studiind secțiunea 109, am învățat că, în templu, Dumnezeu împuternicește misionarii noi – de fapt, pe noi, toți – într-un alt mod sacru. În rugăciunea de dedicare, dată prin revelație, profetul Joseph Smith s-a rugat ca atunci „când slujitorii [Săi] vor ieși din casa [Sa]... [să mărturisască] despre numele [Său]”, „inimile” „[tuturor oamenilor]” să fie „[îmblânzite]” – atât ale celor „[mari] de pe pământ”, cât și ale „[tuturor celor săraci], nevoiași și [chinuiți]”. El s-a rugat ca „prejudecățile lor să poată să dispară în fața adevărului și poporul [Său] să poată avea trecere în ochii tuturor; pentru ca toate marginile pământului să știe că noi, slujitorii [Săi], am auzit glasul [Său] și că [El ne-a] trimis”.

Aceasta este o promisiune frumoasă pentru un misionar nou chemat – ca prejudecățile „să dispară în fața adevărului”, să „[aibă] trecere înaintea tuturor” și ca lumea să știe că este trimis de Domnul. Cu siguranță, fiecare dintre noi are nevoie de aceleași binecuvântări. Ce binecuvântare ar fi să avem inimile înmuiate atunci când interacționăm cu apropiații și colegii de muncă! Rugăciunea de dedicare nu explică exact modul în care timpul pe care îl petrecem în templu va înmuia inimile altora, dar sunt convins că are legătură cu modul în care timpul petrecut în casa Domnului ne înmoaie nouă inimile concentrându-ne asupra lui Isus Hristos și asupra milei Sale.

Domnul răspunde rugăminții lui Joseph Smith de a avea parte de milă

În timp ce studiam rugăciunea de dedicare a Templului Kirtland, am fost, de asemenea, uimit de faptul că Joseph a implorat, din nou și din nou, milă – față de membrii Bisericii, față de dușmanii Bisericii, față de conducătorii țării, față de națiunile pământului. Și, la nivel personal, el L-a implorat pe Domnul să-și aducă aminte de elși să aibă milă de preaiubita lui Emma și de copiii lor.

Cum trebuie să se fi simțit Joseph când, o săptămână mai târziu, în ziua de Paște, în data de 3 aprilie 1836, în Templul Kirtland, Salvatorul li S-a arătat lui și lui Oliver Cowdery și, după cum este consemnat în secțiunea 110 din Doctrină și legămintele, a spus: „Eu am acceptat această casă și numele Meu va fi aici; și Eu Mă voi manifesta-

house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and

ta poporului Meu cu îndurare în această casă”. Această promisiune plină de milă trebuie să fi avut o însemnătate specială pentru Joseph. Și, așa cum ne-a învățat președintele Nelson în luna aprilie a anului trecut, această promisiune „se aplică, [de asemenea], fiecărui templu dedicat din zilele noastre”.

Să găsim milă în casa Domnului

Sunt atât de multe moduri în care fiecare dintre noi poate găsi milă în casa Domnului. Acest lucru este adevărat de când a poruncit Domnul prima dată lui Israel să construiască un tabernacol și să pună în centrul acestuia „[capacul] ispășirii”. În templu, găsim milă prin legămintele pe care le facem. Aceste legăminte, pe lângă legământul făcut la botez, ne leagă de Tatăl și de Fiul și ne oferă acces mai mare la ceea ce președintele Nelson ne-a învățat că este „un fel special de dragoste și milă... [numit] *hesed*” în limba ebraică.

Găsim milă în ocazia de a fi pecetluit cu familiile noastre pentru eternitate. În templu, de asemenea, ajungem să înțelegem cu mai multă claritate că atât crearea, cât și căderea, sacrificiul ispășitor al Salvatorului și capacitatea noastră de a intra din nou în prezența Tatălui nostru Ceresc—într-adevăr, fiecare parte a planului salvării—sunt manifestări ale milei. Se poate spune că planul salvării este un plan al fericirii tocmai pentru că este un „[plan al] milei”.

Căutarea iertării îi deschide ușa Duhului Sfânt

Sunt recunoscător pentru promisiunea frumoasă din secțiunea 110, anume că Domnul Se va manifesta cu îndurare în templele Sale. Sunt, de asemenea, recunoscător pentru ceea ce revelează despre modul în care Domnul Se va manifesta cu îndurare ori de câte ori noi, asemenea lui Joseph, implorăm pentru îndurare sau milă.

Implorarea lui Joseph Smith pentru milă din secțiunea 109 nu a fost prima dată când rugămintele sale pentru milă au dus la revelație. În Dumbrava Sacră, tânărul Joseph nu s-a rugat doar pentru a ști care biserică era adevărată, ci a spus, de asemenea: „L-am implorat pe Domnul pentru îndurare, pentru că nu exista nimeni altcineva la care puteam merge pentru a obține îndurare”. Cumva, recunoașterea faptului că avea nevoie de mila pe care numai Domnul i-o putea oferi a ajutat la deschiderea zăgăzurilor cerului.

supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God’s Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Trei ani mai târziu, îngerul Moroni a apărut după ceea ce Joseph a numit „[rugăciunea și implorarea lui către Atotputernicul] Dumnezeu [să-i] ierte toate păcatele și slăbiciunile”.

Acest model de revelație în urma unei implorări pentru milă este unul familiar în scripturi. Enos a auzit glasul Domnului numai după ce s-a rugat pentru iertare. Convertirea tatălui regelui Lamoni începe cu rugăciunea sa: „Voi abandona toate păcatele mele pentru ca să Te pot cunoaște pe Tine”. Poate că nu vom fi binecuvântați cu aceste experiențe spectaculoase, însă, pentru cei care uneori întâmpină dificultăți în a simți răspunsuri la rugăciuni, căutarea milei Domnului este unul dintre cele mai puternice moduri de a simți mărturia Duhului Sfânt.

Cugetarea asupra milei lui Dumnezeu deschide calea pentru a obține o mărturie despre Cartea lui Mormon

Un principiu asemănător este predat frumos în Moroni 10:3–5. Deseori, simplificăm aceste versete spunând că predau faptul că, prin rugăciune sinceră, putem afla dacă scriptura Cartea lui Mormon este adevărată. Dar această simplificare poate neglija rolul important al milei. Iată cum își începe Moroni îndemnul: „Eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veți citi aceste lucruri... voi să vă aduceți aminte cât de [milostiv] a fost Domnul cu copiii oamenilor de la crearea lui Adam și chiar până la timpul când voi veți primi aceste lucruri și să le cântăriți în inimile voastre”.

Moroni ne îndeamnă nu doar să citim aceste lucruri – cronicile pe care era pe punctul de a le pecetlui – ci, de asemenea, să cântărim în inimile noastre ceea ce revelează Cartea lui Mormon despre „cât de [milostiv] a fost Domnul cu copiii oamenilor”. Cugetarea asupra milei Domnului este cea care ne pregătește să-L „[întrebăm] pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri nu sunt adevărate”.

În timp ce cugetăm asupra Cărții lui Mormon, ne putem întreba: Este adevărat, așa cum ne-a învățat Alma, că planul milei întocmit de Dumnezeu garantează că fiecare persoană care a trăit vreodată pe acest pământ va fi înviată și că va fi „[restaurată] la forma [ei] perfectă”? Are Amulec dreptate – poate mila Salvatorului să satisfacă toate cerințele amarnic de reale ale dreptății pe care, altfel, am fi obligați să le plătim și în schimb

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

„[să ne înconjoare] cu brațele siguranței”?

Este adevărat, așa cum a depus mărturie Alma, că Hristos a suferit nu doar pentru păcatele noastre, ci și pentru „[durerile] și [suferințele]” noastre, pentru ca El să „știe... cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”? Este Domnul, într-adevăr, atât de milos, așa cum ne-a învățat regele Benjamin, încât, ca dar gratuit, El a ispășit „păcatele celor... care au murit fără a cunoaște voința lui Dumnezeu în legătură cu ei sau care au păcătuit fără să știe”?

Este adevărat, așa cum a spus Lehi, că „Adam a căzut, ca oamenii să poată fi; iar oamenii sunt ca să poată avea bucurie”? Și este într-adevăr adevărat, așa cum a depus mărturie Abinadi, citându-l pe Isaia, că Isus Hristos a fost „rănit pentru păcatele noastre, [că] El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; [că] pedeapsa care trebuia să ne aducă nouă pacea a căzut pe El; și [că] prin rănilor Lui suntem tămăduiți”?

Pe scurt, este planul Tatălui, așa cum este propovăduit în Cartea lui Mormon, într-adevăr atât de plin de milă? Depun mărturie că este așa și că învățăturile despre milă, aducătoare de pace și speranță, din Cartea lui Mormon sunt adevărate.

Totuși, îmi imaginez că unii dintre dumneavoastră aveți dificultăți, deși citiți și vă rugați cu credință, în a înțelege promisiunea lui Moroni că Tatăl Ceresc „vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt”. Cunosce această luptă deoarece am trăit-o cu mulți ani în urmă, când, de primele dați în care am citit Cartea lui Mormon, nu am primit un răspuns imediat și clar la rugăciunile mele.

Dacă întâmpinați dificultăți, vă invit să urmați sfatul lui Moroni de a cugeta asupra numeroaselor moduri în care ne învață Cartea lui Mormon „cât de [milostiv] a fost Domnul cu copiii oamenilor”. Bazându-mă pe experiența mea, sper că, atunci când veți face acest lucru, pacea Duhului Sfânt va putea pătrunde în inima dumneavoastră și veți putea ști, crede și simți că scriptura Cartea lui Mormon și planul milei pe care îl propovăduiește sunt adevărate.

Îmi exprim recunoștința pentru marele plan al milei întocmit de Tatăl și pentru bunăvoința Salvatorului de a-l duce la îndeplinire. Știu că El Se va manifesta cu milă în templul Său sfânt și în fiecare aspect al vieții noastre dacă Îl vom căuta. În numele lui Isus Hristos, amin.